

Piatok 3. pôstneho týždňa

Mk 12,28-34

*Vzdialenosť od Božieho kráľovstva
Naučiť sa milovať, a tak prísť k Bohu*

Každý z nás pozná pieseň Blíž k tebe, Bože môj. Táto pieseň sa spieva pri pohreboch a hovorí sa o nej, že vznikla na Titanicu, keď sa potápal. Celá táto pieseň je úprimným a hlbokým výkrikom človeka, ktorý na konci života túži po Božej blízkosti, túži potom, aby nebol ďaleko od Božieho kráľovstva.

V evanjeliu sme počuli, čo treba urobiť, aby sme neboli ďaleko od Božieho kráľovstva. Milovať Boha celým sebou a bližneho ako seba samého (*porov.: Mk 12, 32 – 34*).

Boh nechce rozpolteného človeka, ktorý sa stráca v rozmanitosti života, preto vo všetkých prikázaniach a pokynoch žiada iba to jedno jediné – lásku človeka. Táto evanjeliová stať nám potvrdzuje, že láska k Bohu a k bližnému je viac, než prinášať Bohu obety a dary, láska k Bohu a k bližnému je tým ovocím, ktoré Boh očakáva. Preto iba tí správne rozumejú Písmu, ktorí majú odvahu počuť v ňom jediného Boha, ktorému ide o lásku, a teda aj o večný život. ¹Takto vnímať a počúvať Boha, jeho Slovo, možno nie očami a ušami, ale srdcom. Pretože práve srdce, ľudské srdce je citlivé na Boží hlas a na jeho lásku. Len ono nám povie, ako blízko sme od Božieho kráľovstva.

Čo nám teda hovoria naše srdcia? Vieme, ako ďaleko sme od Božieho kráľovstva? A teraz iné otázky: Milujeme Boha z celého srdca, z celého rozumu a z celej sily? A milujeme bližneho ako seba samého? Iste sme si už všetci odpovedali a zistili sme vzdialenosť medzi nami a Božím kráľovstvom. Niektorí sú bližšie, niektorí sú ďalej. Nech je to už akokoľvek, dôležité je, aby sme sa naozaj chceli dostať do kráľovstva nebeského. Aj keď sme od neho ďalej, nevadí, nič nie je stratené, lebo už vieme, ako sa k nemu dá priblížiť. Dá sa to jedine cez lásku, tým, že budeme milovať. Nie je to ľahké, naopak, je to veľmi ťažké, ale je to naozaj krásne. A ešte rada: začnime milovať prví, nečakajme na tých druhých.² Ak sa tohoto budeme držať, zmení sa nám celý život a zmení sa svet. Tak teda približujme sa k Bohu cez lásku, naplňajme svoj život láskou a meňme svet láskou. A keď už nebudeme vládvať milovať, keď už nebudeme chcieť milovať, keď naša láska k druhým sa nám bude zdať zbytočná, vtedy nech nás drží naše pevné predsavzatie, milovať Boha celým sebou a bližneho ako seba samého, pretože práve v takýchto ťažkých chvíľach lásky sa k Božiemu kráľovstvu približujeme míľovými krokmi.

¹ Porov.: LIMBECK, M.: Evangelium sv. Marka. Kostelní Vydří : Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří, 1997, s. 162 – 163.

² Výrok Chiary Lubichovej.

Krásnym príkladom lásky k Bohu a k človeku je práve páter Maximilián Kolbe. Sám si vybral smrť, aby zachránil život svojmu blížnemu – až tak veľmi miloval – a aby sa spojil so svojím Bohom. Aj v cele smrti, keď už naozaj bolo ťažko, ukázal bezkonkurenčný príklad lásky. Bol „tak blízko k nekonečnej blaženosti z vlastníctva Boha, k dokonalej slobode, k zjednoteniu sa s večnou obetou Ježiša Krista. Nepoškvrnená splnila jeho najsmelšie sny práve tu, v studenej páchnucej cele, plnej nárekov a hrôzy z umierania. Ďakoval Bohu na kolenách a láska mu zaplavovala srdce privalom milostí. Celý deň slúžil ostatným bratom, spovedal ich a zaopatroval.“³ Páter Kolbe je dôkazom víťazstva lásky.

„Viem, cesta do neba trń a kameň, predsa po nej kráčať neprestanem. A keď kde-tu klesnem i vtedy vzdychať chcem, len k tebe Bože môj, len k tebe blíž.“⁴
Chcem prísť do tvojho kráľovstva, Pane. Nauč ma, milovať ťa a milovať mojich blížnych.

Amen.

³ KAČZKOVSKA, M.: *Vítazstvo lásky*. Bratislava : SERAFÍN, 1998, s. 196.

⁴ *Jednotný katolícky spevník*. Trnava : SSV, 1991, s. 536.
